

Фармерів же життя

THE FARMER'S LIFE

Адреса: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, SEPTEMBER 27, 1933. No. 39 (443). VOL. IX.

РІК ІХ. 4. 39 (443). СЕРЕДА, 27 ВЕРЕСНЯ 1933.

В ЛЯЙПЦІГУ РОЗПОЧАВСЯ СУД НАД ЧОТИРМА КОМУНІСТАМИ

Ляйпціг, Німеччина. — В тудейшій навішній суді розпочався вересня процес проти чотирьох осіб, обвинувачених у підпаді німецького парламенту в лютому цього року. Підсудним приведено з тюрми до судового будинку під сильною поліційною вартою. Акт обвинувачення закидає підсудним державну зраду, а справу підпалу німецького парламенту поставлено на другорядне місце.

На лаві підсудних засідає Маріус Ван дер Люббе, 29-літній голландець. Ернест Торглер, буварний голова комуністичної фракції в парламенті, та три болгарські комуністи політичні втікачі: Юрій Дмитров, Благой Попов і Василь Танев. Акт обвинувачення домагається для підсудних кари через зрубання голів.

ДИМІТРОВ ВІДВАЖНО БОРОНИТЬ СЕБЕ НА СУДОВІЙ РОЗПРАВІ

Ляйпціг, Німеччина. — Обвинувачуючи фашистський суд, що він не дозволив йому виступити обранцем, Георгій Дмитров, болгарський комуніст і політичний втікач, відважно оборонявся на судовій розправі, на якій його та трох інших комуністів безпідставно обвинувачують в підпаді німецького парламенту.

Судья Вільгельм Бінгер, президент суду, сказав комуністичному провідникові, щоб він не повторював у своїй промові, що 2,000 болгарських комуністів невинно замордовано. Він не любить слухати цього, бо сьогодні гітлерівці роблять те саме з німецькими комуністами.

ЗВІТ МІЖНАРОДНЬОЇ КОМІСІЇ ТВЕРДИТЬ, ЩО КОМУНІСТИ НЕВИННІ

Лондон, Англія. — Міжнародна комісія адвокатів, що розслідувала туг справу підпаду німецького парламенту, оголосила минулого тижня свій звіт, в якому виправдує Торглера й товаришів від обвинувачення в підпаді. Комісія вказує, що нескій погляд або осуд, який вона може висловити, був опертий лише на матеріяли, які їй надані, та що цей матеріял був неповний.

Звіт комісії говорить, що індивідуальні акти терору цілком протипають вичапанням Третього (Комуністичного) Інтернаціоналу й німецької комуністичної партії.

Торглер заявляє свою невинність на фашистському суді в Ляйпцігу

Комуністичний провідник каже, що віддав добровільно в руки властей, щоб очистити себе й свою партію від безпідставного обвинувачення в підпаді німецького парламенту. — Він заявив, що фашисти тримали його у в'язниці чотирьох місяців з снованими рукою. — Тюремні катування так шкідливо відбилися на його здоров'я, що він не міг стояти на ногах під час своїх зізнань.

Ляйпціг, Німеччина. — Ернест Торглер, буварний провідник комуністичної фракції в німецькому парламенті, який є одним німцем, обвинуваченим за підпал райхстагу в лютому ц. р., заявив, що він невинний і хоче зробити свій обов'язок, щоб очистити комуністичну партію від цього надзвичайного обвинувачення.

Торглер заявив, що він не переніс всіх мук завдяки тому, що його здоров'я дозволило йому їх перенести, але тому, що він невинний і хоче зробити свій обов'язок, щоб очистити комуністичну партію від цього надзвичайного обвинувачення.

Комуністичний провідник виглядав знищений і говорив з великим запалом. Перший раз минулого понеділка згадано під час розправи міжнародно комісію адвокатів, яка мала свої засідання в Лодоні, щоб перестудіювати в подробицях справу підпаду німецького парламенту, і яка минулого тижня видавала заяву, в якій говориться, що є причиною посередньо в будь-якому зв'язку з цим злочинном, або що моя партія є з ним зв'язана."

Далі Торглер заявив, що він віддав себе в руки властей, щоб охоронити комуністичну партію. Через сім місяців, говорив він, мене тримали у в'язниці і я хочу сказати світові, що я невинний. Через сім місяців я був під вогнем прелімінарих переслухань, а п'ять місяців з цих сімох я був скочаний.

В КАНАДІ, КРАЇНІ "ВЕЛИКОГО ДОБРОБУТУ" ГИНУТЬ МАЛІ ДІТИ З ГОЛОДУ

Галіфакс, Нова Скотія. — А. С. Петтіпас, секретар тутешньої ради здоров'я, заявив минулого четверга, що в Галіфаксі вмирають діти не так від дитячої хвороби, яка там появилася, як від великого недоживлювання.

Коментуючи про смерть 35 дітей, які померли в останніх двох місяцях в місті на дитячої хвороби, Петтіпас сказав, що на його думку "більше дітей вмирають через брак молока, чим від молока, зараженого мухами", яке мало бути причиною великої смертності дітей аж не 3 роки.

СРСР ДОМАГАЄТЬСЯ, ЩОБ ЙОМУ ПДВОЄНО НВОТУ ПШЕНИЦІ ДЛЯ ЕКСПОРТУ

Лондон, Англія. — Радянський Союз обстоює при своїм, щоб йому дозволено було експортувати два рази більше пшениці, як було призначено на підставі нещоданьої міжнародної угоди в Лондоні. Мітинг, що відбувся між представниками радянського уряду та чотирма виступаючими державами не дав ніякого результату.

Оригінальний ширра, призначена для Радянського Союзу, була 41 мільйонів бушлів. Радянський делегат пропонує своє додання, поклавши мітинг перед його закінченням, позначивши іншим вирішенням, що вони думають зробити в цій справі. Іншими державами, що брали участь в конференції були Канада, Сполучені Держави, Аргентина й Австрія.

Прислухайте нових передплатників для "Фарм. Життя"!

СПОЛ. ДЕРЖАВИ ЗМЕНШАТЬ ПШЕНИЧНУ ПЛОЩУ НА 3 МІЛЬЙОНИ АКРІВ

Вашингтон. — На основі найновіших звітів у зв'язку з кампанією за обмеження засівної пшеничної площі в Сполучених Державах, американський уряд пропонує, що до цього часу 219,818 фермерів підписали угоду з урядом, якою зобов'язуються зменшити в наступному році свою засівну площу на 15 процент. На підставі цього уряд обчислює, що в наступному році Сполучені Держави будуть мати 3 мільйонів акрів пшениці менше в порівнянні до цього року. Всіх фермерів в Спол. Державах є около 1 мільйон 200 тисяч.

ХВИЛЕНЕ АРЕШТУВАННЯ КОРЕСПОНДЕНТІВ СРСР

Ляйпціг, Німеччина. — Минулої п'ятниці досвіта фашистська поліція арештувала тут Івана Безпалова, берлінського кореспондента ТАРС-у (Телеграфічної Агенції Радянського Союзу), й Лілі Кайт, берлінську кореспондентку радянської газети "Ізвестія", що входить в Москві.

Поліція забрала їх з ліжко й відставила на поліційну станцію, сказавши їм, що вони арештовані на підставі надзвичайного закону, але не виставила проти них ніякого дедінітивного обвинувачення.

М. Гіршфельд, секретар радянської амбасаді, був у той час в Ляйпцігу й пішов до президентів поліції, домагаючись звільнення арештованих. Йх звільнено вісім годин після арештування.

ЯПОНСЬКИЙ УРЯД В РУКАХ НАЦІОНАЛІСТІВ

Токио, Японія. — Японський фермер граф Ясуя Ушіда несподівано зрезигнував, а на його місце поклянао Кокі Гіроту, крайнього націоналіста, що стоїть в тісній зв'язку з військовою класою. Ушіда виправдує свою резигнацію лише станом здоров'я, але не тайно, що консервативні домагались його резигнації в користь Гіроті. З його часу почався політичний криза уряду стане це об'явлено ворожою опозицією й Радянського Союзу.

ШАЛЕНИЙ ВЧИНОК ОДНОГО НАВЕРНЕНОГО ФАРМЕРА

Неош, Міссурі. Фері Агер, 57-літній фермер, застріляв двоох своїх сусідів, поранив третього, а офісам сам згинув в сгодолі, яку підпав. Г. О. Бюкенен, деноті-шериф, зник дити, що Агер вбивав до смерті етошка Гудмен на постеле першоке свято, де набув усю поліційський "казан" й злетів "навернений" на бокку нут". Те "навернений" так на нього поділяло, що наступного дня добувся мортегета, а офісам самообитства.

ФАРМЕРІ СПОЛ. ДЕРЖАВ ГРОЗЯТЬ ГЕНЕРАЛЬНИМ СТРАЙКОМ

Де Мойн, Айова. — Около 1,200 фермерських делегатів, які репрезентували 18 з всіх 48 американських стейтів на мітінгу, що відбувся тут минулої п'ятниці, одноголосно заявили за страйком на всі фермерські продукти і за кооперацією робітників, коли їхні додання, що містяться в кодексах НРА (Найшнел Ріковенрі Ект — закон про відродження країни), які вони самі опрацювали, будуть відкинені урядом.

На цім мітінгу фермері прийняли резолюцію, яка домагається від ради директорів Найшнел Фармерс Голидей Асоційшес, щоб вона вибрала комітет, який має проложити домагаля фермерів президенту Рузвелтові. В резолюції говориться, що коли Рузвелт відкине додання фермерів, тоді "ми стримаємо доставу всіх фермерських продуктів на ринки". Резолюція збиває всі фермерські стейтові організації бути готовими на страйковий поклік.

Кодекс для рільництва, прийнятий на мітінгу, домагається від уряду гарантії постійної продукції всіх фермерських продуктів й 16-годинно дня праці. Фермері доказують, що доте-перший урядова програма допомоги фермерам не принесла їм найменшої пільги, та що НРА мусить поширити свою діяльність на рільництво, бо в противнім випадку 500 тисяч американських фермерів вийде на страйк.

На багатьох мітінгах фермері домагаються резигнації секретаря рільництва Волоса, який, своєю "допомоговою" програмою для фермерів, яка каже, що обмежувати засівну площу збіжжя й бавовни та вбивати свині, щоб в такий спосіб піднести на них ціни, загонять їх в ще більші злиді.

Треба згадати, що президентом Фармерс Голидей Асоційшес є Міло Рено, реформіст типу канадських комонвелтників, який минулої осені зрадив страйк американських фермерів. Але тепер він нібито грозить американському урядові новим страйком фермерів бо незадоволюєма відбутися у Вашингтоні велика конференція фермерів, що її скликає Всекарайвий Комітет Акції, на якій бойове фермерство має створити об'єднаний фронт для боротьби проти випуску й проти шкідливих фермерського руху, одним з яких є Рено.

ФАРМЕРСЬКА КОНВЕНЦІЯ ДОМАГАЄТЬСЯ РЕЗИГНАЦІЇ СЕКРЕТАРЯ РІЛЬНИЦТВА

Де Мойн, Айова. — Конвенція Фермерської Юнії Айови ухвалила минулого четверга резолюцію, яка домагається резигнації Генрі Волоса, американського секретаря рільництва.

Трохи пізніше сенатор Луїс Дж. Морфі, промовляючи до зібраних фермерів, старався переконати їх, що Волоса обвинувачують за річні, за які він "не є відповідальний". До річей, за які Волоса не можна винувати, сказав Морфі, треба включити піднесення цін на ті продукти, які фермері купують, без пропорціонального піднесення цін на ті продукти, які вони продають.

ГЕНЕРАЛ ГЕРІНГ ВІДПРАВІВ ОФІЦІЙНИЙ ПОХОРОН НАД ПРУСЬКИМ СОЙМОМ

Берлін, Німеччина. — Дня 16 вересня відбувся в Берліні офіційний похорон "демократичного" парламенту. Того дня відбулася інаугурація пруської державної ради ("Шгратерат"), яка заступить місце пруського союму, законодавчої влади, що складалася з послів, вибраних населенням.

Державна рада противиться засадам парламентаризму. Членів цієї ради не буде вибирати населення Німеччини, але їх буде назначувати диктатор Пруссії генерал Герінг в порозумінні з Гітлером. Вона буде могла радити, пролодити шески й виготювати різні проекти, але не буде мати найменшого впливу щодо рішати. Векі дити, що Агер вбивав до смерті етошка Гудмен на постеле першоке свято, де набув усю поліційський "казан" й злетів "навернений" на бокку нут". Те "навернений" так на нього поділяло, що наступного дня добувся мортегета, а офісам самообитства.

Вкінці Герінг подкидував Гітлерові за те, що він домагається вилучити Гітлерові з присяги Гітлерові, який вказав на пратор з цісарським орденом, що тримає у своїх шполах меч і грім.

Церемонія відбулася в повною військовою помпою. Перед будинком диктатора виступили з насадженнями кісами в шоломах всі фашистські штурмовики. До того часу вони наладували без нажених крісів. Того дня перший раз виступала в риді фашистська канальєрія.

До "Шгратерату" виврав Герінг на початок 56 членів. Між ними є полковий маршалок фон Мекензен й принц Август Вільгельм, третій син бувшого кайзера, зажерлий фашист.

FARMER'S LIFE

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA. AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND McGRIGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$2.00 Telephone: 31465

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ

часопис для українського фермерства в Канаді — виходить кожної середи. Видане Робітничо-Фармерським Видавничим Товариством, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Чередплата на рік \$2.00

Адреса:

FARMER'S LIFE

Cor. Pritchard Ave. & McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

УКРАЇНСЬКІ ФАШИСТИ В КАНАДІ ПОЧАЛИ ПІДГОТОВКУ ГРУНТУ ДЛЯ КРИВАВОЇ БРАТОВБИВЧОЇ ВІЙНИ

Збанкрутовані українські політики в Вінніпегу, які живуть з того, що баламутять несвідомих ще українських фермерів і робітників в Канаді, скликали 17 вересня віче до православної церкви, на якому ухвалили "протестну резолюцію" проти "голоду" на Радянській Україні.

В цій резолюції між іншим говориться, що "оферту канадійських українців, зроблену кілька місяців тому через Канадійський Червоний Хрест прийняти з допомогою своїм голодуючим братам на Україні відкинув Червоний Хрест та Червоний Півмісяць СРСР, як "непотрібну з причин відсутності дійсної потреби".

В 1921 році, коли в Радянським Союзі був голод в наслідок страшно посухи, українські пани "патріоти" в Канаді ніякої оферти в справі допомоги голодуючим не робили. Навпаки, коли українські і інші робітничо-фермерські організації в Канаді провадили кампанію за збіркову фондів на допомогу голодуючим, то українські пани й підпани в Канаді, ті самі, що розплакались сьогодні над "голодуючими" на Радянській Україні, робили все, що було в їх силі, щоб кампанію пошкодити.

Не давати нічого на голодуючих в Росії, говорили вони, а тоді скорше повстане народ проти більшовиків й повалить їх. І одні з цих доларових патріотів "пояснювали" українським робітникам і фермерам в Канаді, що посуха в Радянським Союзі є ознакою "гніву божого", який спав на більшовиків, а інші "твердили", що вона є наслідком "невмілої господарки" більшовиків. Та помімо підлої кампанії з боку цих баламутів українські фермери і робітники в Канаді дали тоді поважну допомогу голодуючим в Радянським Союзі.

ПРОПАГАНДА "ПАТРИОТІВ" ПРОТИ СРСР ЗАЗНАЛА КРАХУ.

Українські пропагандисті "патріоти" як в Канаді, так і на Західній Україні завжди готові словами й криками помагати тим, що їхньої допомоги не потребують. Тепер вони кажуть, що Канадійський Червоний Хрест та Червоний Півмісяць СРСР відкинули їх оферту "прийти з допомогою голодуючим братам на Україні", мотивуючи, що вона непотрібна, ясніше, що на Радянській Україні нема того голоду, про який насамперед заговорили німецькі фашисти, а опісля фашисти інших країн, включаючи українських фашистів в Канаді.

І сталося так, що пропаганда фашистів всякого краю, розрахована на те, щоб виробити публичну опінію проти Радянського Союзу, головною опінію серед трудящих мас в капіталістичних країнах, зазнала краху. Свідомі частина трудящих прекрасно зрозуміла, що ця пропаганда є верозірною частинною загальною пропагандою світових імперіялістів в їх підготовці до збройної інтервенції проти Радянського Союзу.

На Західній Україні українські пани "патріоти" так само витрачують зараз багато енергій на затуманення народних мас у зв'язку з так званою "акцією допомоги загибалим українцям". До цієї акції, розпочатої ними з таким великим розмахом, старались вони від початку витягнути ширші народні маси, щоб надати тій акції масовий і загально-народний характер. Для цього видано "святотичні відозви" до "Українського Народу" до "Людей доброї волі", біто у "великий дзвін тривоги", щоб тільки зеднати собі до цієї протирадянської акції ширші круги західно-українського населення.

Та мимоло вже кілька тижнів шпертої агітації і пани "патріоти", як про це доносить українська селянська газета "Боротьба", що виходить у Львові, приходять до переконання, що їм не вдалося потягнути за собою народної маси до виступу проти Радянської України. Народні маси, прагнуче селянство відноситься до цієї акції байдуже, а то і траплялися випадки, наприклад в селі Баличів, коломийського повіту, де селянин верже відноситься до протестанційних зібрань і протестували проти них. Цей факт повинен був знати один з баличівських "патріотів" в Вінніпегу, який промовляв на вічу в православній церкві.

СВОЇМ ГАЛАСЛИВИМ КРИКОМ ПРО "ГОЛОД" НА РАДІЙСЬКІЙ УКРАЇНІ ХОЧУТЬ ПРИТУПИТИ СВІДОМІСТЬ ТРУДЯЩИХ.

Прячаючи селянство на Західній Україні, що в останніх роках багато перетерпіло й нужди й голоду, не бачило, щоб хтось з тих українських панів, що тепер так розпинаються над долею "братів" із-за Збруча, приходив до них із будькою допомогою. Це селянство знає вже цих своїх панів і розуміє, що тим панам не важна допомога українським селянам і робітникам на Радянській Україні. Селянство розуміє, що пани "патріоти" прогоріли як "провідники та оборонці народу" і тепер своїм криком хочуть перед народними масами показати, що вони, мовляв, таки дбають про інтереси мас.

Таке саме бачило селянство про панів "патріотів" в Канаді, які прогоріли як "провідники" українських трудящих мас в Канаді. Вони збирали на "народні цілі" пропали в бездонних кишнях доларових патріотів, які також пропали ті тисячі доларів, які легковірні українські фермери і робітники в Канаді зложили на так звані патріотичні підприємства.

Ще й сьогодні ці "патріоти" запрошують себе підчас кожних виборів як не однієї то другої буржуазної партії, не й сьогодні вони старанно купують голоси за шкідливу пену, але в цьому вже їм рідко вдається, бо український фермер і робітник в Канаді ставився добре на їх прохання політичні.

Українські фермери і робітники в Канаді знають, що тут під маскою допомоги "серед загибалих" їм намагаються на них самих, вде наступ на ролі українських організацій в Канаді та на їх пресу, що боряться проти визиску й гнету з боку чужих, як і своїх панів. Українським фашистам в Канаді хочеться розбити ці організації й зникнути їх пресу, і вони думали, що їм сподобався на це відповідна пора. Тому вони ухвалили тепер прийшла на це відповідна пора. Тому вони ухвалили тепер прийшла на це відповідна пора.

ладі та на їх пресу, що боряться проти визиску й гнету з боку чужих, як і своїх панів. Українським фашистам в Канаді хочеться розбити ці організації й зникнути їх пресу, і вони думали, що їм сподобався на це відповідна пора. Тому вони ухвалили тепер прийшла на це відповідна пора. Тому вони ухвалили тепер прийшла на це відповідна пора.

НЕ ПОСПІШАЮТ З ДОПОМОГОЮ ГОЛОДУЮЧИМ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ.

Свідоме українське фермерство й робітництво в Канаді зуміє відбити цей наступ спільного фронту української реакції на Радянську Україну й на революційний рух тут в Канаді. Вони повинні йти на такі протестаційні зібрання українських фашистів там вказувати зібраним, як то за гучними словами "Допомоги Україні" приготувати ті пани грунт для братовбивчої війни і заманоють під чобіт світових імперіялістів.

Коли українські фашисти говорять, що Канадійський Червоний Хрест та Червоний Півмісяць СРСР відкинули їх оферту прийняти з допомогою "голодуючим" на Радянській Україні, бо такої допомоги там непотрібно, то порадьте цим панам хай такої допомоги там непотрібно, то порадьте цим панам хай такої допомоги там непотрібно, то порадьте цим панам хай такої допомоги там непотрібно.

Чому не так? А тому, що кампанією за допомогою для голодуючих на Західній Україні українські фашисти як в Канаді, так і на Західній Україні не виконують того обов'язку, який на них наложив буржуазія, себто, не поведуть протирадянську кампанію, якої так потрібно світовим імперіялістам в їх підготовці до збройної інтервенції проти Радянського Союзу. Що їм так обходить голодний селянин на Західній Україні, де українська буржуазія зреклася всякої боротьби проти польської шляхти за визволення українських трудящих, де вона попилає чорну каву з польськими воеводами, де вона їсть дриглі з польського корита.

Українську буржуазію як в Канаді, так і на Західній Україні болить те, що вона не має доступу до Радянської України. Якби то легко й приємно забилось їй серце, коли б так збройна інтервенція проти Радянського Союзу принесла їй те, чого так давно вже бажає її душа — повалення радянської влади. Тоді ці народні баламути добилися б бодай посади панських гайдуків, що перш ніж колись нагаями спину українського селянина за царського режиму.

Але це солодке бажання українських фашистів ніколи не зреалізується. Українські селяни й робітники вцепляться зубами й руками своєї землі й будуть боронити її перед інтервентами до останньої краплі крові, будуть боронити свою радянську владу.

КОЛГОСПИ В РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗІ ПОСТІЙНО РОЗВИВАЮТЬСЯ

Коллективні господарства в Радянській Україні, зі своїм високим рівнем організованості й дисципліни, дали цього року приклад, гідний наслідування, говориться в депеші з Москви від дня 24 серпня. Найкращі колективні господарства державі призначену частину збіжжя, відложили потрібну кількість збіжжя на насіння, після чого розпочали ділити між своїх членів свій річний дохід.

Вислід дає живу картину величезного зросту, консолідації й здатності колективних господарств збільшити видатність землі й поліпшення матеріальних умов добробуту їх членів. В багатьох колгоспах, наприклад, в Дніпропетровському районі, за кожний день праці припадо на члена колгоспу 9½ кильограмів зерна. Кожний член колгоспу, що працював совісно, дістане від 300 до 350 пудів зерна, не рахуючи інших різнлих продуктів та виплати в готівці з каси колгоспу.

З цієї пайкою, верже, яка припадо на кожного члена колгоспу, він може зробити, що хоче. Можливо його брати на приватний ринок або зужити для себе, коли цього вимагає потреба. Колгосп, як такий, вже віддав державі призначену квоту збіжжя, заплатив трансформі станціям за обслуговування, сплатив позачки й відложив резерви насіння й годівлі для худоби на цілий рік.

Мешки колгоспів в Дніпропетровському районі є дуже білими, як пересніж. Для складу можна вперше побачити "Червоний Схід". В наслідок приміщення на велику склад аграрно-технічних метод, глибокого оранки тощо, один гектар видав 15.6 центнерів збіжжя, замість сподіваних 11.3 центнерів. Минулого року в цьому колгоспі припадо 15 кил. зерна на один день праці, а цього року аж 16.7 кил. Доходи в готівці збільшилися в двое в порівнанні до доходів в минулому році. На кожну фарму припадає цього року 2.574 карбованців в готівці. Кожний член колгоспу дістав по чотири карбованці заплата за день праці готівкою, не рахуючи тієї пайки, яку він дістав у формі збіжжя та інших різнлих продуктів. В дніпропетровській області, як також в інших сторонах Радянської України є багато колгоспів, які добились цього року подібних успіхів.

Звіти з одеської області говорять, що колгоспи прибирають святотичний вигляд в ті дні, коли ділять між своїх членів збіжжя. Члени колгоспів сходяться на святотичні зібрання, дискутують над вислідом їх праці, та вкладають план для дальшого розвитку й консолідації колективних господарств. На цих зібраннях вони добровільно відложують частину грошей на загальний фонд, призначений для економічного й культурного розвитку колгоспів, для закупки додаткової кількості живої скоту тощо.

К.К.Ф. є приготована вжити сили проти бойових фермерів

Елдергров, Б. К.

Д-р Телфорд, Вудсворт та інші пацифісти з табору Кооператив Камонвелт Федерешен завжди виступають у своїх промовах проти сили й насильства з боку фермерів і робітників в їхній боротьбі за оборону свого життєвого рівня. Але всі вони дуже швидко змінили свою думку на недавню пішіку в цій місцевості, коли побачили, що одні фермер продавав виборчий маніфест Об'єднаного Фронту фермерів і робітників.

Для камонвелтських лідерів цей клич про "спокійні засоби" не існує у відношенні до робітників і зубожілих фермерів в Канаді, бо, побачивши фермера, який продав виборчий маніфест, вони без найменшої перестороги вжили проти нього сили й витягнули його на дорогу з криком: "Він комуніст!"

Опісля камонвелтських революціонерів піддали за чіфом поліції Ленгемом, щоб поміг

ім справитися з "небезпечним комуністом". Чіф поліції взяв фермера на допити, а потім сказав, що виборчий маніфест є нелегальною літературою якої не можна продавати.

Камонвелтський промовець, який висередився з своїх сил тим, що тягнув і тручав "істемно" фермера, повернув на своє місце, махаючи руками й кричучи на ціле горло: "Він є комуніст. Ми цього не можемо стерпіти!"

Ціаком природно, що камонвелтські лідери не можуть стерпіти літератури, яка взичає робітників й фермерів до боротьби за поліпшення свого життя. Вони не можуть стерпіти маніфеста, який вложили 12 робітничих організацій, та який опирається на негайних домагаючих робітників й трудящих фермерів Бритії Країни. Вони не можуть знести нічого того, що взичає до боротьби проти тих, які ограбили трудящих Канади.

Фармер.

НЕЧУВАНО СТРОГІ ПРИСУДИ ДЛЯ 19 БЕЗРОБІТНИХ САСКАТУНУ

Минулого понеділка суддя МекДоналд у вищій суду в Саскатуні видав гострі присуди для 19 безробітних, які влітку травні боронилися перед поліцією, що брутально напала на безробітних, коли вони відмовилися їхати до невідлучної кемпи в Саскатуні, мотивуючи свою відмову тим, що міські влади поставили збутися з міста тих безробітних, які були активні в боротьбі безробітних проти виготовлення й перелітної праці.

Суддя МекДоналд, як і всі інші капіталістичні судді, став в обороні Бенетового закону, порядку й доброго уряду", та видав нечувано гострі присуди для 19 підсудних, думаючи, що в той спосіб відстрашить інших робітників від участі в класовій боротьбі. Після того, як влада присягнувши визнала 19 безробітних вишніми в розрухах і незаконним зібранням, суддя МекДоналд видав такі присуди:

Провідники, які організували безробітних до боротьби за кращі умови, дістали тяжкі присуди. Джан Кемерон і Ричард Свейн дістали по 18 місяців кожній в'язниці, пошлені з важкими роботами; Одейр 15 місяців; Мален Рейгем, Гілен Свейн Кемерон і Джан МекДоналд дістали по 12 місяців кожній за участь в розрухах. За менше обвинувачення у зв'язку з незаконним зібранням — Девід МакКлепп, Олсон, Броді, Джан МекКлепп, Огара, Пескелівер, Рівус і Форест дістали по 9 місяців, а Раггил 5 місяців.

Виліам Грейгема знайдено винним за побиття поліцейя Натіггеїла й засуджено на додатковий місяць в'язниці. Стів Кемерона звільнено від додаткового обвинувачення за побиття поліцейя. У відворот починається розправа над товаришами, якого фальшиво обвинувачують у участі в інспектора поліції. Задіється ще шість обвинувачень за участь в розрухах з наміром, і три обвинувачення за побиття поліції.

Джан Кемерон, Свейн, Пескелівер, Одейр, і Стів Кемерон виголосили промови до судді, заки він видав свій вирок. Вони твердо заявили зольярність до своїх класів і свою постанову відновити боротьбу, коли вийдуть на волю. Один промовив до судді перед проголошенням вироку, як слідує: "Сьогодні ви мене засудите. Минулої пятниці вамі судді присягнули знайти мене вишнім. Це є ваш спосіб і їх спосіб сказати людям Саскатуні і Канаді, що я є злочинець. Я не злочинець. І всі поліційні палки, всі торезні граби, всі аргументи, всі навіть лагідність з вашого боку не змінять моєї опінії хоч би на одну йоту."

ДІВЧИНА ДОМАГАЄТЬСЯ ВІДШКОДУВАННЯ ВІД ПРЕМ'ЄРА БРАВНЛІ ЗА ЗВЕДЕННЯ

Едмонтон, Алта. — Вівіан МекМиллен і Елден Д. МекМиллен її батько, з Едсон, Алта., внесли через свого адвоката Ніла Д. МекЛіна запитання до тулешного шариного суду, в якій перша домагається відшкодування від албертійського прем'єра Дж. Е. Бравнлі за її зведення.

Суддя Бойл видав розпорядок, щоб копію позову доручити прем'єрові Бравнлі, який саме під цей час знаходиться в місті Оттава або деінде в межах провінції Онтеріо. Прем'єрові дано 25 днів часу, в яких він може поставити оборону.

В позові говориться, що дівчина прийшла з Едсон до Едмонтону в 1930 році, де прем'єр Бравнлі обіцяв дати її роботу в однім з департаментів провінційного уряду й бути її за опіку на підчас її побуту в Едмонтоні.

Дев'ять місяців, а Раггил 5 місяців. Виліам Грейгема знайдено винним за побиття поліцейя Натіггеїла й засуджено на додатковий місяць в'язниці. Стів Кемерона звільнено від додаткового обвинувачення за побиття поліцейя. У відворот починається розправа над товаришами, якого фальшиво обвинувачують у участі в інспектора поліції. Задіється ще шість обвинувачень за участь в розрухах з наміром, і три обвинувачення за побиття поліції.

Джан Кемерон, Свейн, Пескелівер, Одейр, і Стів Кемерон виголосили промови до судді, заки він видав свій вирок. Вони твердо заявили зольярність до своїх класів і свою постанову відновити боротьбу, коли вийдуть на волю. Один промовив до судді перед проголошенням вироку, як слідує: "Сьогодні ви мене засудите. Минулої пятниці вамі судді присягнули знайти мене вишнім. Це є ваш спосіб і їх спосіб сказати людям Саскатуні і Канаді, що я є злочинець. Я не злочинець. І всі поліційні палки, всі торезні граби, всі аргументи, всі навіть лагідність з вашого боку не змінять моєї опінії хоч би на одну йоту."

Дев'ять місяців, а Раггил 5 місяців. Виліам Грейгема знайдено винним за побиття поліцейя Натіггеїла й засуджено на додатковий місяць в'язниці. Стів Кемерона звільнено від додаткового обвинувачення за побиття поліцейя. У відворот починається розправа над товаришами, якого фальшиво обвинувачують у участі в інспектора поліції. Задіється ще шість обвинувачень за участь в розрухах з наміром, і три обвинувачення за побиття поліції.

Джан Кемерон, Свейн, Пескелівер, Одейр, і Стів Кемерон виголосили промови до судді, заки він видав свій вирок. Вони твердо заявили зольярність до своїх класів і свою постанову відновити боротьбу, коли вийдуть на волю. Один промовив до судді перед проголошенням вироку, як слідує: "Сьогодні ви мене засудите. Минулої пятниці вамі судді присягнули знайти мене вишнім. Це є ваш спосіб і їх спосіб сказати людям Саскатуні і Канаді, що я є злочинець. Я не злочинець. І всі поліційні палки, всі торезні граби, всі аргументи, всі навіть лагідність з вашого боку не змінять моєї опінії хоч би на одну йоту."

Едмонтон, Алта. — Вівіан МекМиллен і Елден Д. МекМиллен її батько, з Едсон, Алта., внесли через свого адвоката Ніла Д. МекЛіна запитання до тулешного шариного суду, в якій перша домагається відшкодування від албертійського прем'єра Дж. Е. Бравнлі за її зведення.

Суддя Бойл видав розпорядок, щоб копію позову доручити прем'єрові Бравнлі, який саме під цей час знаходиться в місті Оттава або деінде в межах провінції Онтеріо. Прем'єрові дано 25 днів часу, в яких він може поставити оборону.

В позові говориться, що дівчина прийшла з Едсон до Едмонтону в 1930 році, де прем'єр Бравнлі обіцяв дати її роботу в однім з департаментів провінційного уряду й бути її за опіку на підчас її побуту в Едмонтоні.

Опісля прем'єр дав її роботу в офісі, який був делалеско його власного офісу. Він вимагав, щоб дівчина приходила до його офісу в парламентарім будинку в суботу пополудні і в неділю. Коли на дворі була гарна погода, Бравнлі возив її різними урядовими автомобілями. В різних часах прем'єр настоював на те, щоб дівчина стояла в його помешканні. Коли дівчина відмовилася виконувати його бажання, тоді він грозив їй втратою роботи.

Перший раз, говориться в позові, Бравнлі мав звести дівчину в офісі в 1930 року. В 1932 році дівчина, в наслідок такого відношення до неї з боку прем'єра, чула себе хворою фізично й умово. Так само терпіла вона від розстроєння нервів. В наслідок такого стану вона мусіла покинути роботу й повернула до дому своїх батьків в Едсон. В місяці жовтні того самого року повернулася вона до Едмонтону, де Бравнлі помімо того, що вона була хвора, настоював на те, щоб вона продовжувала з ним зносини. Дівчина далі відвідувала його багато разів в офісі або їздила з ним ночами сама автомобілем.

Десь в місяці червні 1933 року молодий чоловік, якого дівчина дуже собі сподобала, запропонував їй подружжя. Дівчина прийшла до переконання, що вона не може прийняти цієї пропозиції, доки вона не розкаже йому про свої зносини з прем'єром. Молодий чоловік відтягнув свою пропозицію, коли вона оповіла йому свою історію. В наслідок цього дівчина втратила нагоду вийти заміж й мати свій власний дім.

Багато разів, говориться в позові, дівчина хотіла зрівнати свої зносини з прем'єром, але він на це не дозволяв. Тепер дівчина каже, що вона потерпіла на здоров'я й втратила свої природні приємності життя й нагоду для майбутніх приємностей.

Прем'єр Бравнлі, запитаний телефоном в Оттаві, що він має сказати в справі цього позову, заперечив правдивість цієї історії й заявив, що він буде обороняти себе до всіх можливих границь та докаже дійсну причину, що стоїть за цією справою.

СКРІПЛЕННЯ ПОЛІЦІЙНОЇ ОХОРОНИ В ЖЕНЕВІ.

Женева, Швайцарія. — Стан політичного напруження в Європі виявився тут минулого четверга, коли шведська тайна поліція в багатьох містах почала мобілізувати для скріплення тунельної поліції напередодні засідання Ліги Націй й конференції "розборення". Причиною цієї мобілізації поліційних сил має бути охорона життя німецьких делегатів.

УКРАЇНСЬКІ ФАШИСТИ ПРОВІДУЮТЬ ЄВРЕЙ.

Львів. — В багатьох містах Східної Галичини українські націоналісти з табору Радикалів вальди влаштували антиєврейські демонстрації. Підчас демонстрацій вигукано шибн в єврейських домах і склепах. Українські фашисти вивісли плакати з написом: "Моліться за Гітлера й Коновальця". Промовці вказали до бойкоту єврейських склепів.

ТУРЕЧЧИНА ПІДПИСЕ СОЮЗ З БОЛГАРІЄЮ.

Істанбул, Туреччина. — Турецький прем'єр Ісмет Паша й міністер закордонних справ Тевфік Руждік Бей вказали до Софії з наміром заключити договір приязни між Туреччиною та Болгарією. Щойно цим дивим Туреччина підписала муге підписати такий самий договір з Болгарією.

ПЕРЕВОДИМО КАМПАНІЮ СПЛАТИ ДОВГУ НА СТУДЕНТСЬКОМУ ІНСТИТУТОВІ ТУРФДІМ

СТОБС НЕ МАЄ ПОНЯТТЯ ПРО ТІ СПРАВИ, ЯКІ ЖИВО ОБХОДЯТЬ ФАРМЕРІВ

Кенмор, Саск.

Хоч бувши суддя Стобс, започатковує свою виборчу кампанію в Кеннорі, проголосив себе "твердим соціалістом", то всі його теперішні промови й відповіді на питання виявили, що він є пофарбованим лібералом.

Насамперед Стобс заявив, що ліберальна партія перестала бути ліберальною й тому народилась дієсна ліберальна партія (Кооперейтив Камонвелт Федерейшен), яка займає її місце. Існуюча ліберальна партія, говорив Стобс, розпадається, частина її послідовників перейде на право до консервативів, а частина подастесь "наліво" до Кооперейтив Камонвелт Федерейшен.

Стобс накидається на Об'єднаний фронт.

В крайню негідний й підлий спосіб накидається Стобс на комуністичну партію, ту партію, яку комуністи загнали в підпілля тільки тому, що вона не похитно боролася проти інтересів капіталістичних, а за інтересів трудящих. Він потрапив впасти так швидко, що висловився так: "Коли чоловік попадає в клопіт, він прибігає собі інше притулок. Об'єднаний фронт є найбільш зрозумілою комуністичною партією".

Ця заява Стобса не відповідає дійсності і в одночасно підлив намагаючись представити комуністів як злощасливі, які етидується своєю дієюю називати. Вона є підлою провокацією. Капіталісти намагаються розбити комуністичну партію й знищити її провідні комітети та жерела комуністичності. Тому вони дуже бажають, щоб комуністична партія відступила від її острого засоби, які вона підняла проти цього капіталістичного намагаючись.

Ця заява Стобса є неправадливою й з того боку, що хоч комуністи беруть участь у виборчій кампанії об'єднаного фронту в Мекензі, то більшість послідовників об'єднаного фронту становлять трудящі фермери, які до ніяких політичних партій не належать, а підтримують його тому, що бачать в ньому борця за їхні інтереси.

Про політичних зв'язів Стобс нічого не спомінає.

На своїх мінінгах Стобс накидається на робітничу газету "Воркер", яка представляє його в правдивій світлі перед фермерами Мекензі. Описав він доходить до читання програми Кооперейтив Камонвелт Федерейшен. Найбільше часу в своїх промовах присвячує він точці про "гуманізування законів".

Стобс говорить про загальноєвропейський факт, що теперішній суди дуже легко обходять з багатими злодіями, а робітників карують дуже гостро. Але ніхто це не чує, щоб він емігрував хоч словом про революційного робітника, якого капіталістичні люди безощадно карують за бойову активність в

інтересі зв'язаних припенних фармерів і робітників. Він не навів ні одного прикладу про трактування політичних зв'язів. Ного мучениками не є робітничі провідники, що працюють в Кінетонській тюрмі, та багато інших, які впади жертвою капіталістичного пресуду за участь в класовій боротьбі. Ні, його мучениками є одна жінка, яку злапано з самогомоном, та ще один чоловік який писав погрозові листи, що спалити будинок, коли не дістане грошей.

Коли Стобс говорив про адміністрування юстиції, одна особа запитала його, чи він не погоджується зі законами взагалі, чи тільки виступає проти їх адміністрування. Він відповідав, що він не погоджується тільки зі способом їх адміністрування. Цим він засвідчив, що не має нічого проти тих законів, які вложили пані.

Спінуючись на конституційні питання Стобс сказав, що соціалізм можна завести при допомозі голосів, але ніколи при допомозі куль, стараючись в такий спосіб схвати дієсну різницю між реформістичною а революційною теорією. Але на важливі питання Стобс мусів признати, що він не може навести ні одного прикладу, який можна було б доказати, що реформізм може завести соціалізм для трудящих помімо того, що реформістичні партії мали і зараз мають владу у своїх руках в кількох країнах. Відповідаючи на це питання Стобс виявив своє незнання, заперечуючи, що в Німеччині був так званий соціалістичний уряд.

Стобс не може відповідати на питання учасників мінінгу.

Перед закінченням мінінгу Стобс не міг відповісти на численні питання прибутих. Особливо тяжко йому було дати відповідь на питання про рекорд камонвелтського уряду Браунлі в Альберті. Замість відповідати на питання, Стобс, як звичайно, накидався на особи, що його ними засипали. В часі, призначенім на питання, на сцені можна було зауважити досить великий неспокій.

На заквітченні мінінгу Стобс казав епітаві "Гад сейв ді кінг". Один робітник перебив й запитав Стобса, чи епітаві цього монархістичного гимну годиться зі Стобсовими "соціалістичними" переконаннями. Стобс дав потакууючу відповідь. Тоді робітник запитав Стобса, чи "Гад сейв ді кінг" записався національним гимном Канади тоді, коли Кооперейтив Камонвелт Федерейшен заведе в свій марш "соціалізм". Стобс відповів, що дуже можливо, що так буде.

На таку відповідь "соціаліста" Стобса деякі присутні го-лосно розійшлися. Велике число присутніх, не хотіли етояти на "позір", коли епітаві камонвелтський національний гимн. Вони вийшли на двір.

Фармакор.

Звідомлення Центрального Прескому

Центральний Пресовий Комітет УРФМО вже три тижні тому розіслав обіжника до всіх наших організацій, заклякаючи їх поорганізувати всююди Прескомі, які звязалися б негайно до праці поширювання нашої робітничо-фермерської преси, приготовлювання плянів листопадової пресової кампанії у зв'язку з п'ятнадцятиденними роковинами "Українських Робітничих Вістей".

До цього часу Центпреском отримав тільки одну відповідь на цей обіжник. Може Прескомі на місцях думають, що Центпреском таких відповідів не вимагає. Коли так, то це мильне поняття, бо Центпреском виразно зазначував в обіжнику, щоб всі Прескомі, де вони вже вибрані, або де вони стало існують, щоб негайно прислали свої адреси, тобто, адреси своїх секретарів чи тих товаришів, на руки яких Центпреском повинен висилати всю кореспонденцію. Бо невідгодно ж Центпрескомові кожного разу висилати свою кореспонденцію на адресу всіх наших організацій. Тоді приходилося б висилати по чотири а то й п'ять однакових листів в одну місцевість. Тому ми ще раз просимо всі Прескомі на місцях негайно подати нам свої адреси. Де нема ще Прескомів, там їх обов'язково вибрати в найкоротшому часі.

Кличемо також всі Прескомі повідомити нас про своє рішення в тих справах, які ми запропонували в нашому останньому обіжнику. Там ми порушили важливі справи й бажаємо чути на них становище Прескомів та організацій на місцях.

Одночасно на цьому місці повідомляємо, що згаданих в обіжнику бляків про колектування задовжених передплатами ми разом з обіжником не вислали, але вислаємо його цими днями.

Всі листи просимо адресувати: **Centpreskom, Ukrainian Labor News, Cor. Pritchard and McGregor Sts., Winnipeg, Man.**

Одночасно повідомляємо всі Прескомі та їхніх секретарів на місцях, що до Центпрескому треба писати тільки в справах кампанії, в тих справах, які ми порушуємо в обіжниках, але висилати передплату, пресфанд, писати в справу неотремування газети, у висиланні нових передплатників, або зміни адресів — тобто в чисто бизнесових справах взагалі треба писати тільки на адресу Адміністрації нашого Робітничо-Фермерського Видавничого Товариства, бо всі ці справи поагодує тільки Адміністрація й Центпреском нічого з цієї роботию немає до діла. Центпреском є агітаційно-пропагандове тіло, а не бизнесове. Бизнесовою справою Видавництва завідує Адміністрація й тільки до неї з такими справами слід вдатися, а не до Центпрескому.

НАС ПОВІДОМЛЯЮТЬ

Секретар відділу Робітничого Запомогового Товариства в Сейнт Енс, Онт., повідомляє Центпреском про отримання, перечитання та обговорення нашого обіжника на зборах членства, де рішено працювати для своєї преси після своїх сил і здібностей. Пишуть товариші:

"У нас Прескому нема, але стараємося, щоб буз. Місцевість фермерська, криза гірше гнитить, як минулими роками. Проте товариші постановили передплату збирати в околиці фермерськими продуктами, го-тім їх продати й вислати гроші на свою пресу". Також кажуть, що провірять всіх задовжених передплатників.

Це добре, але проте Преском товариші вже повинні були вибрати на тих зборах, де читали обіжники. Коли ж цього не зробили, то слід це зробити на найближчих зборах і Преском повинен взятися за пропонувану працю.

Ренфорлі, Алта. — Окружком в Ренфорлі, Алта., повідомляє, що їхній Округ бажає дати провід в листопадовій кампанії іншим округам на фармах й бути напереді в листопадовій кампанії. Щоб виробити повний плян праці на листопад, Окружком в Ренфорлі бажає мати звідомлення з праці в минулих листопадовій та травневій кампаніях із всіх відділів свого округу, щоб на базі цього скласти плян праці для цілого округу та... викликати на змагання інші фермерські округи.

Бажаний звід до Окружкому ми вислаємо та перестерігаємо перед цим наступом інші фермерські округи. Ми тільки не знаємо, чи ренфорліський Окружком має на гаді проголосити вікни албертійським Окружкомом на фармах, чи й саскечеванським. Це вже мабуть його тайна. Хто не бажає бути заскочений несподівано, нехай готується до відсічі.

ЦЕНТРИРЕСКОМ.

ЩО ГОВОРІТЬ "БРУНАТНА КНИЖКА" ПРО ПІДПАЛ РАЙХСТАГУ

Славний професор Альберт Айнштайн, як відомо, мусів відкрити з Бельгії, бо німецькі фашисти призначили 200 тисяч марок нагород за його голову. Німецькі фашисти закидають йому авторство "Брунатної Книжки", яка вийшла на німецькій мові у Швайцарії.

Професор Айнштайн твердить, що він читав рукописи, радив надрукувати книжку й погоджувався зповні з її змістом, але сам ніякого рукопису до цієї книжки не давав.

За своєю відповістю, про що писався в тій книжці, яка вивела німецьких фашистів з риниогації й кинула їх в таку лють, що вони постановили злагодити зі світу вченого професора.

Згадана книжка є збіркою документів, виданих з причини процесу у зв'язку з підпадом німецького парламенту, який розпочався 21 вересня в Лайпцігу. Передмовою до неї написав відомий британський журналіст лорд Марлі. В ній йдеться про Марлі закликає "Брунатна Книжка" не вважати боротьби проти гітлерівського фашизму. Вона поділена на багато розділів, які займаються головними особами тієї великої конспірації, якою був підпал парламенту.

Насамперед "Брунатна Книжка" розповідає про головну особу афери, якою живить Ван дер Люббе, перший "герой" тієї нещасної конспірації. Ван дер Люббе є голландцем, який працював в нашій країні в околиці Ст. Луїс епітаві 150 випадків смерті.

Зараз в цій околиці щораз менше людей слабує на епітаві, але до цього часу лікарі дуже мало зрозуміли, в якій спосіб такий пошкрястився, та як її можна поборювати.

хвильні пізніше берлінські відділи фашистських штурмовиків вже знали, що парламент підпалив голандець Ван дер Люббе і що комуністичний посол Тоґлер був останнім з тих, що опустили того дня парламентарний будинок. Перед опівніччю, себто в півтора години після викриття пожежу, розставалися масові арешти, на відставі лакавів, видуркованих, підписаних й заосмотрених у фотографії мнних випуватців.

Підпалачі дісталися до парламентарного будинку підземним входом, який провадив з офісу президента парламенту. Цілий той день офісу президента пильнували 30 озброєних фашистських штурмовиків. На ту цілу акцію кдає відповіді світло спомни націоналістичного посла Оберфорера, який пізніше був поповнений самовбивство, а в дієвості його зародували гітлерівці.

Провідником підпалачів був ославлений шлезький штурмовик Гайнел. Було їх кільканадцять, а шесним з ряду, який йшов підземним тунелем, був Ван дер Люббе.

День передтим відбулася "генеральна проба", аби все випало швидко й екадно. Підпалачи ввійшли в цей час дорогою за шпигуном Ван дер Люббе. Векш неперодіних евідцій підпалу парламенту зроблено нещадно, то значить тих, яких імена в відомі — Оберфорер, др Вел й Гануссен. Інші безіменні може вже так само не зможе, але про це наразі ніхто не знає. Ван дер Люббе об'явлено, як типичного жертвеного козла. "Пшастьєн циг донго вони це пожитко?"

Відрізняючи епруву підпалу німецького парламенту, вийшли адвокати Морґенфери, який свого часу зажив, що бажав би зайнятися обороною обвинувачених в підпалі парламенту, дав інтервю представниці французької газети "Ле Ремаірт" й доказує, що фашистський міністер Герінг є

Ренфорлі, Алта. — Окружком в Ренфорлі, Алта., повідомляє, що їхній Округ бажає дати провід в листопадовій кампанії іншим округам на фармах й бути напереді в листопадовій кампанії. Щоб виробити повний плян праці на листопад, Окружком в Ренфорлі бажає мати звідомлення з праці в минулих листопадовій та травневій кампаніях із всіх відділів свого округу, щоб на базі цього скласти плян праці для цілого округу та... викликати на змагання інші фермерські округи.

Бажаний звід до Окружкому ми вислаємо та перестерігаємо перед цим наступом інші фермерські округи. Ми тільки не знаємо, чи ренфорліський Окружком має на гаді проголосити вікни албертійським Окружкомом на фармах, чи й саскечеванським. Це вже мабуть його тайна. Хто не бажає бути заскочений несподівано, нехай готується до відсічі.

Ренфорлі, Алта.

Товариші в Гілок розгорнули зараз ударну кампанію за збірку фондів на сплату довгу Інституту ТурФДім в Едмонтоні. Не було нагоди зробити скорше, бо перед молотнями фермери не мають грошей, але зараз в самій час молочення можна мати досить добрі успіхи в цій справі.

Ми розпочали кампанію в той спосіб, що комітет, який був вибраний зборами відділу ТурФДім, розділив працю поміж групи, чи бригади, які працюють коло молочення збіжжя. В кожній бригаді, де лише є наші члени, вони мають лісти на збирання фондів і мають між собою секретаря, який перебирає фонди й має їх передавати до комітету. Бригади ведуть між собою змагання. Вони збирають збіжжя й готівку. Так само робітники, що працюють коло молочення, жертвують де-що зі своєї заробітної платні.

Бригада товаришів Долпських з деякими іншими бригадами, відбула засідання, на якому виробила плян кампанії й поставила розвідатися, що роблять в цій справі інші товариші. На цій засіданні вирішено викликати на змагання бригади в інших місцевостях.

В околиці Гілок ми викликаємо на змагання бригаду тов. Гайнелів на суму 25 доларів; бригаду тов. Кузьматичського на 30 доларів, а бригаду тов. Гайдуков на 15 доларів. Так само бажаємо ми знати, що зберуть товариші Сайкс і Черпечькі. Кажуть, що тов. Кузьмо не бажає бути заскочений несподівано, нехай готується до відсічі.

ЦЕНТРИРЕСКОМ.

БУВШИ ДЕТЕКТИВИ СТАЮТЬ АПОСТОЛАМИ КАМОНВЕЛТСЬКОГО "СОЦІАЛІЗМУ"

Верейн, Саск.

19 серпня бувши суддя Стобс мав в цій місечку передвиборчий мінінг. Про сармий мінінг я не буду розводитися, бо читачам "Фармерського Життя" відомо вже про що Стобс та йому подібні говорять. Я хочу сказати про те, як то різні агенти Кооперейтив Камонвелт Федерейшен зацікавили тепер фермерами, ходять поміж них та голосять, що "справедливий" він може звести тільки камонвелтніки.

Оце недавно зайшов якийсь тип до того фермера, в якого я працюю, і почав хвалити Стобсову красномовність, а з безпрограму програму Кооперейтив Камонвелт Федерейшен. Він говорив, що Вудсорт збудує в Канаді такий соціалізм, якого ще світ не бачив, як тільки фермери будуть голосувати на кандидатів з ККФ.

Тоді я його запитав: "Коли ви кажете, що ККФ бореться за інтерес незможних фермерів, то чому одні з її лідерів, преміер Браунлі в Альберті так жорстоко розправився з голландським походом робітників і фермерів в Едмонтоні, скропуючи кровю трудящих вулиці міста й арештуючи велике число робітничо-фермерських провідників?"

Мій "соціаліст" зникочив та й каже: "Про Кооперейтив Камонвелт Федерейшен я так добре не знаю, але я покладаю всю надію на Стобса, бо я його данно знаю, ще а того часу він був суддею, а я тайним полієменом".

Тоді я запитав його, чи може він відповісти мені, чому те саме, який вважає себе за оборонця незможних фермерів й робітників, накидається відповідальний не лише морально, але й фактично за той твердий адвокат Гіффері, був головним організатором підпалу. Він дав приказ епітаві, що буде нагода обнизити грей-

тов. Кузьмо в Лайлок так само не лишиться позаду й надішле 25 доларів на допомогу нашому Інституту.

Ми старалися довідати як там статися тов. Корцебові й його "генкови" в околиці Кіт-Ів. Є чутка, що добре, бо не пускають ні одного зерна в соломо. Може би товариші патрять хоч бідних 25 доларів на таку важливу справу, якою є допомога Інституту? Наш комітет каже, що він не забув також за тов. Тимчука і сподіється, що товариші доложить всіх старань, щоб причинитися до успішної кампанії.

Далі ми згадуємо про товаришів Юрійчука й М. Долпського в Гілард, де вони молотять великою машиною, мон сідарська локомотива. Сподіюємося, що ці товариші придбають цюнайменше 20 доларів на допомогу Інституту.

Цікаво знати, як молотять товаришам в околиці Мірнам та що роблять тамтешній відділ ТурФДім, щоб допомогти своїй інституті?

Ми кітчимо кампанію 20 жовтня і тоді зустрініємося.

Товариші, я думаю, що нема потреби пояснювати вам важливість епітавення довгу на Студентському Інституті ТурФДім в Едмонтоні. На цей Інститут позичили свої центи деякі робітники, що зараз не мають праці і находяться в дуже критичному матеріальному положенні, не мають грошей на харчі. І тому ми повинні доложити всіх можливих старань, щоб зібрати якнайбільше суми на сплату цього довгу.

За бригаду Долпських Т. Долпський, секр.

на Об'єднаний фронт й відмовився дебатувати з красним секретарем Ліги Фермерської Єдності? На це питання агент Стобса відповів коротко, що він про цю справу нічого не знає.

В нас вже багато говорилося й писалося, що до Кооперейтив Камонвелт Федерейшен належать різні капіталістичні агенти. Маємо там адвокатів, бизнесменів, професорів, військових офіцерів, попів а тепер виходить, що не бракує там й бувших детективів, які й собі шукають наживи між фермерами.

Але я вірю, що фермери в Мекензі розуміють свої інтереси й не дозволять капіталістичним агентам розбити їхньої солідарности в день виборів. Кожний фермер повинен вже знати, що застали обіжники, якіми йдуть підчас виборів політичні гандярі й шукають тепленьких посад. Ферментство Мекензі повинно голосувати тільки на Л. П. МекНемі, кандидата Об'єданого Фронту. Коста.

БАНКИРИ ГОВОРЯТЬ ПРО ЗНИЖЕННЯ ГРЕЙДІВ НА ЗБІЖЖЯ

Монтреал, Кве.

Висхідним збіжжям зникочив мінучого четверга в Банк оф Монтреал, говориться, що бракує доу в етенових провінціях може причинитися до шижких грейдів зьогорічного збіжжя. Тепер, говориться в звіті, треба сухої погоди, щоб покінчили молочення. В Манітобі вимолочено до цього часу 85 процент збіжжя, в Саскечевані 55 процент, а в Альберті молочення щойно на добре почалося. Біда з тими банкирами. На їхні проценти від фермерських позичок нема посухи ані дождю, на фермерську пшеничку а коли ж покровить дощик, так тоді вони із збіжжями спекулянтами буде нагода обнизити грейд.

АМЕРИКАНСЬКІ ВЧЕНІ РИЗИКУЮТЬ СВОЇМ ЖИТТЯМ ДЛЯ НАУКОВИХ ДОСЛІДІВ

Ст. Луїс, Мізури. — Від кількох тижнів американські вчені переводять різні досіди, намагаючись відкрити, що спричиняє недугу епітаві, яка в останніх тижнях забрала в різних сторонах США тисячі досить поважні жертви а людей.

Тому, що деякі дотеперішні зусилля вкрити тайну цієї нещасної недуги не принесли наймислих успіхів, деякі американські вчені постановили посвятити своє життя для провадження дальших досідов.

Федеральне бюро публічного здоров'я у Вашингтоні оголосило, що трох вчених, які не бажали, щоб їх імена були подані до публічного підма-

згодилися дати укусити себе таким комарам, які передтим укусули жертви епітаві сплячачих, яку лікарі називають епітаві-фасіація. Спеціалісти тримали в тітій теорії, що епітавію спричиняє тітій недуги переносить овиди.

Епітаві сплячки вибухла в Ст. Луїс в половині місяця липня і від того часу федеральні, поінтові й міські власти працюють епітаві над відкриття причин тітій недуги, яка в одній околиці Ст. Луїс спричинила 150 випадків смерті.

Зараз в цій околиці щораз менше людей слабує на епітаві, але до цього часу лікарі дуже мало зрозуміли, в якій спосіб такий пошкрястився, та як її можна поборювати.

В КЛЮБІ ФАШИСТІВ В ЛОНДОНІ ВИВІШЕНО СПИСОК ОСІБ, ЯКІ МАЮТЬ БУТИ ВБИТІ

Лондон, Англія. — В лондонському клубі фашистів вивішено відозву, яка закликає вбити кожного з тих визначних діячів, яких недавно тому позбавлено німецького громадянства.

На великій плякаті вміщено фотографії 33 визначних діячів, яких фашисти кажуть вбити під фотографіями можна читати у відозві між іншим такий уступ:

“Коли дебуть здаєш одного з повних наших ворогів, вбий його на місці, а коли згадана особа є в додатку євреєм, то насамперед положи її всі кості”.

Таке відомлення подав на своїх сторінках англійський денник “Дейлі Гералд”, що викликає немале здивування між населенням Лондону.

З уміщених на плякаті фотографій відомі такі діячі: Гітлер, який бажає замордувати бундівського соціал-демократичного посла д-ра Рудольфа Брайтштайнда; відомого публіциста Джорджа Бернгардта; Леона Файхтвайгера, голову пацифістів; Фридерика Вільгельма Ферстера; професора Альберта Айнштайна; публіциста Гельмута фон Герляха; бундівського міністра Гжезіньського; відомого письменника Генрика Манна; бундівського німецького канцлера Шайдемана; бундівського соціал-демократичного посла Вельса й багатьох інших.

Повних осіб фашистський уряд Гітлера не тільки що похвалив громадянських прав, але й сконфіскував все їхнє майно.

ЗБАНКРОТОВАНІ УКРАЇНСЬКІ ПІДПАНИ ПРОВІРЯЮТЬ ПОЛІТИЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ

Тюлон, Ман. Дня 27 серпня відбувся в Комарно масовий мітинг фармерів, скликаний старшинам селянського комітету Ліги Фармерської Єдності в Плезент Гом. На цій мітингу промовляв тов. М. Зайков. Він пояснив фармерам, де дівається їхня праця та чому вони після довгих років тяжкої праці опинилися зараз в такому положенні, що не мають з чого вижити.

На мітингу був Тижук з горської своїх прихильників, яка старалася розбити мітинг. Але фармери знають вже ціну різним Тижукам й дали цій групі до зрозуміння, що воля мусить поводитися так, як поведуться чесні люди, бо інакше прийде їм опустити мітинг і опинитися за ворітьми, де може собі показувати свої фантазії.

Хочу ще згадати, що українські збанкрутовані політики їздять тепер до фармерських околиць і підготовляють собі грунт для надходящих домініційних виборів. 10 вересня в Вінніпегу приїхав цілий петлюрівський штаб, щоб вивохити тутешнє політичне положення й переконатися, яким духом віє між фармерами.

Між ними був також відомий з минулих провінціальних виборів націоналістичний кандидат з Гімлі, який наплакав щось 250 голосів. Ходить чука, що цей підпанок хоче стати номінаційну конвенцію в Комарно, бо дуже його кортить бути послом.

Його приятелі кажуть, що він був би виїждив послом в Гімлі, але тільки в разі, “розбили” голоси. Цим вони хочуть сказати, що кандидат ЛФЄ в Гімлі, який дістав понад 700 голосів, не допустив до вибору їхнього кандидата, що дістав аж 250 голосів. Чи можна сказати щось дурнішого?

Тутешні фармери номінували двох кандидатів на радних муніципалу на 6 вересня. Один з них є членом ЛФЄ, а другий повні погоджується на бойову програму об'єднаного фронту. 27 вересня має відбутися масовий фармерський мітинг, який зетвердить номінацію одного з цих кандидатів.

8 жовтня наш секційний комітет відбуде свою піврічну конференцію, на якій здасть звіт з своєї діяльності. Добре було б, якби всі секційні комітети ЛФЄ в Манітобі встановили день для квартальної конференції. На мою думку такі конференції повинні відбуватися кожного третього місяця в першу неділю по першій. Наш секційний комітет вирішив, що всі відділи ЛФЄ в Раквуд муніципалі мають відбувати свої місячні збори в першу неділю по першій і засилати звіт з таких зборів до дистриктового секретаря ЛФЄ.

Секційний секретар.

САСКЕЧЕВАН ПЕРЕД ВЕЛИКОЮ ЗАГРОЗОЮ САРАНІ В НАСТУПНІЙ РОЦІ

Ріджайна, Саск. — В. С. Бокл, саскечеванський міністер рільництва, заявив минулого понеділка, що провінції Саскечеван загрожує велика небезпека від сарани в наступному році. Він сказав, що в Саскечевані є під управою 31 мільйонів акрів землі, з чого 21 мільйонів акрів є зараз густо набиті яечками сарани.

З цих 22 мільйонів акрів землі 8 мільйонів акрів є так густо набиті яечками сарани, що збіжжю, яке на них буде засіяне наступного року, загрожує цілковите знищення.

Депозити ячок сарани на 22 мільйонах акрів землі вносять від 24 до 100 на кожну квадратну стопу. Бокл каже, що 40 ячок сарани на одну квадратну стопу треба вважати за дуже серйозний стан.

Саскечеванський уряд вже започаткував велику кампанію проти загрожуєчій небезпеки від сарани в 1934 році, заявив Бокл. Кілька днів тому створено комітет під головуванням Ф. Г. Олда, заступника міністра рільництва, для поборовання небезпеки і для організування успішної кампанії.

Дотепершні дослідження виявили, що яких 16 миль на південь від Ріджайни число ячок на одній квадратній стопі височить від 24 до 60. В Корін це число доходить до 70, у Френсис від 25 до поверх 100, а у Свіфт Корент від 60 до 75.

Минулого року в околиці Естеван, яка цього літа найбільше потерпіла від сарани, було лише від 40 до 50 ячок на кожну квадратну стопу. Вище наведені цифри вказують, що небезпека від сарани в наступному році буде далеко більша, як була цього року.

Сейсет Гавз, Алта. Надійшла осіння пора, коли фармери заняті працею в полі, а з нашого Пів Риверу багато гомстедовців повніздили були на жнива, але більшість з них вже повернули домі, бо цього року не могли знайти праці.

Виїжджаючи на жнива вони лишали вдома своїх жінок і дітей майже без ніяких засобів до життя. Дехто з цих гомстедовців мав кілька акрів збіжжя, яке жінки мусили косити косами. Чисто примітивний спосіб ведення цього нужденного господарства. Косять жінки збіжжя зі слезами в очах, плачуть напів голодні діти.

Ось це далеко неповна картина з життя гомстедовців в Пів Ривер. Потом і сльозами зрошують вони ту землю, на якій сподівалися зробити собі сече таке життя.

Але сльози нічого не допоможуть. На них панська кляса не зверне найменшої уваги, від них наше життя не поліпшиться. Сльози й нарікання треба замінити на боротьбу за життя й зміцнення й будівництва революційного руху в Пів Ривер.

В Пів Ривер є 7 відділів ТУРФДім, 9 відділів Ліги Фармерської Єдності й пару сот читачів робітничо-фармерської преси. Не від речі буде згадати децю про діяльність цих наших організацій.

Щирий член не буде відмовлятися від обов'язків.

Коли в селі за дописами в наших часописах про життя в цих відділах, то бачу, що заледве пару відділів дають чути про свою працю на сторінках преси. А це є доказом, що багато відділів не проявляють діяльності на організаційному полі, або як проявляють то дуже маду.

На це є певні причини, скажуть члени таких мало активних відділів. Так, я знаю добре, що є, але ті причини, які ба негально усуваються, що ці причини я знаю, бо мав нагоду відвідати кілька відділів і переконатися про причини застою.

Головний клопіт лежить в тому, що в цих відділах нема багато таких членів, які хотіли б виконувати організаційні обов'язки, бо я не маю часу їх виконати, говорити першій. А на мене також не наложити, бо я не думаю, що довго бути, каже другий. Де можна виконувати організаційні обов'язки, бо я малограмотний, каже третій. І так без кінци. Кожний знайде якусь причину на своє оправдання, яке зовсім не є оправданням.

В деяких відділах нарікають, що не можуть вести успішної

НЕГАЙНІ ЗАВДАННЯ ВІДДІЛІ ВСІХ НАШИХ МАСОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В ПІС РИВЕР

Чоловік, думає приступити до скрашування пруського прем'єра. Шеф штабу фашистських штурмовиків Ремс є відомий в Німеччині, як великий ворог жінок і гомосексуаліст. Далі йде фашистський діяч Фрай з Штутгарта, який був засуджений 3 січня 1932 року на 10 місяців в'язниці за насильство над дітьми. Потім йде Кароль Енел, якого в лютому 1932 року засуджено за полове насильство, якого він допустився над великим числом малолітніх дітей.

А далі йде Леменс Гершбергер, провідник молодих фашистських штурмовиків в Гале. Цей звинувачений чоловік був засуджений в 1932 році за полове насильство над молоддю, яку було віддано під його опіку. Одно з дітей поважно захоріло.

Вікніці згадана газета питає: “Що належало б зробити з тими провідниками? Чи вони так само будуть скастровані? Чи може вони є необхідні для морального відродження німецького народу?”

Також само не спімнув нічого піп про те, як польська шляхта знущується над селянами, що не хочуть робити панщину панам, лопам і польській державі. Чому не було сказати про те, чому в українських селянських районах мучиться зараз в польських тюрмах, кілька їх вже замордувала польська шляхта, але помімо того епископ Хомишин видає пастирський лист, щоб молитися за польську державу.

Коли польські жандарми вбивали кулями селян, що відмовилися від невільничої праці й підняли повстання, то піпи говорили, що то не жандарми мордували тих селян, а бог стрляв до них за те, що вони збунтувалися проти влади.

Брехнями проти Радянського Союзу політичні агенти в Канаді далеко не заїдуть. Надто багато було вже тих брехонь в минулому, щоб фармери повірили у свіжі попівські брехні про голод на Радянській Україні. Повірити в ці брехні може хіба зовсім нічого недумаючий чоловік і то лише на якийсь час, бо й він опісля переконається, що його обманено.

Парафіяльний.

“БОЖІ СЛУГИ” ВЕДУТЬ ПЕРЕД В КАМПАНІЇ БРЕХОНЬ ПРОТИ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

Мондейр, Алта. Так само не спімнув нічого піп про те, як польська шляхта знущується над селянами, що не хочуть робити панщину панам, лопам і польській державі. Чому не було сказати про те, чому в українських селянських районах мучиться зараз в польських тюрмах, кілька їх вже замордувала польська шляхта, але помімо того епископ Хомишин видає пастирський лист, щоб молитися за польську державу.

Коли польські жандарми вбивали кулями селян, що відмовилися від невільничої праці й підняли повстання, то піпи говорили, що то не жандарми мордували тих селян, а бог стрляв до них за те, що вони збунтувалися проти влади.

Брехнями проти Радянського Союзу політичні агенти в Канаді далеко не заїдуть. Надто багато було вже тих брехонь в минулому, щоб фармери повірили у свіжі попівські брехні про голод на Радянській Україні. Повірити в ці брехні може хіба зовсім нічого недумаючий чоловік і то лише на якийсь час, бо й він опісля переконається, що його обманено.

Парафіяльний.

В туютьшій Народнім Домі відбувся 17 вересня мітинг, на якому промовляв бувший австрійський офіцер, що ходить тепер в попівській реверенді. Темою його промови був вигуканий буржуазією та її агентами “голод” на Радянській Україні. Промовець під кожному відомі байки про шницлі з дітей, про більшовицькі “варварства” тощо.

Наслухавшись повно брехонь про голод на Радянській Україні, деякі фармери думали, що піп скаже хоч трохи правди про теперішнє положення на Західній Україні, де в наслідок великої повені українські селяни лишилися без ніяких засобів для життя. Але піп “забув” про це згадати, бо як можна виступати проти шляхетської Польщі й наражувати себе на гнів з боку Пінсудського та польських католицьких попів в Канаді.

А про це положення українських селян під католицькою Польщею є що говорити. Я маю на руках листа від рідні в Східній Галичині, де досить широко описано селянські злидні. В тім листі говориться, що за 5 снопів білізницький селянин мусить працювати цілий день на панському лані. Через недоживлювання, себто через дійсний голод, в селі панує страшна епідемія черевного тифу. Лікарська “допомога” закінчилася на тому, що опечатають хати, де лежать жертви страшного тифу.

Цими жертвами страшної недуги серед селян поні на Західній Україні зовсім не журяться. Не журяться шми українські поні й підпани тут в Канаді. Вони заняті тепер кампанією підних брехонь на Радянську Україну. Треба за велику ціну поборювати невинних більшовиків, бо інакше прийде до того, що і в Канаді народ прозіре і не захоче годувати, але сече обманіти до чесної праці.

Чому ж то не члени заможують те, що ось п'ятеро в католицькій Польщі мати продали дитину за 25 злотих, щоб рятувати від голодової смерті ренету своїх дітей. Але ці мати не зарікала своїм діти, а не робила з цієї інициати, щоб заспокоїти голод в родині.

РАДЯНСЬКА СОЦІАЛ-ДЕМОКРАТИЧНА ГАЗЕТА ПРО СТЕРЕЛІЗАЦІЮ В НІМЕЧЧИНІ

Прага, Чехословаччина. — У зв'язку з фашистським законом про стерелізацію, який увійшов в Німеччині в життя з днем 25 липня, мати нібито на меті охорону потомства перед одичавілими недугами, пражський “Соціал-Демократ” заставляється надати, кого насамперед треба в Німеччині скастровувати. Цей часопис пропонує, щоб передусім скастровувати в Німеччині деяких гітлерівських провідників, подаючи довгу лісту їх імен.

Герман Герінг, фашистський міністер внутрішніх справ, є першим з тих німців, пише ця газета, який на підставі ухваленого закону про стерелізацію, повинен бути скастрований. Загально відомий є факт, що в 1928 році Герінг перебував в закладі для умово хорих в Стокгольмі як пацієнт число 291. Був він тяжко хорий. Ходить тут, отже, про людину, яка є поважно хора.

Денник “Соціал-Демократ” ставить питання на адресу німецького уряду, чи він, пристосовуючи себе до ухваленого за-

кону, думає приступити до скрашування пруського прем'єра. Шеф штабу фашистських штурмовиків Ремс є відомий в Німеччині, як великий ворог жінок і гомосексуаліст. Далі йде фашистський діяч Фрай з Штутгарта, який був засуджений 3 січня 1932 року на 10 місяців в'язниці за насильство над дітьми. Потім йде Кароль Енел, якого в лютому 1932 року засуджено за полове насильство, якого він допустився над великим числом малолітніх дітей.

А далі йде Леменс Гершбергер, провідник молодих фашистських штурмовиків в Гале. Цей звинувачений чоловік був засуджений в 1932 році за полове насильство над молоддю, яку було віддано під його опіку. Одно з дітей поважно захоріло.

Вікніці згадана газета питає: “Що належало б зробити з тими провідниками? Чи вони так само будуть скастровані? Чи може вони є необхідні для морального відродження німецького народу?”

КУЗИН БУВШОГО РОСІЙСЬКОГО ЦАРЯ СТАС НА СУД ЗА ЗВИЧАЙНЕ ЗЛОДИНСТВО

Париж, Франція. — Перед одним з паризьких судів став на днях як обвинувачений за крадіж Микола Оболенський, кузин останнього російського царя. Перед війною і в часі війни був він офіцером гвардії, а в революції став “приватним чоловіком”.

Коли засоби для життя вичерпалися, Оболенський записався до французького чужоземного легіону, але з причини слабого здоров'я його звільнено. Тоді він знов приїхав до Парижу й жив з притягання людей. Він мріяв про те, щоб оженитися з багатого дамою. Нарешті записався з молодою дамою, яка притягала його дуже тим, що мала кілька мільйонів франків.

Коли дама не відповідала на його листи. Одного дня кузя Оболенський зайшов до місценого ресторану і казав собі подати різні напівки. Після того написав він до молодої дами листа в роді ультіматуму.

Зачекавши лист, Оболенський попросив владительку ресторану, аби занесла лист на пошту. Владителька замкнула касу й сповнила бажання “госта”.

Вміжчасі Оболенський розбив касу, забрав з неї готівку і дав драпа. Коли його по кількох днях знайдено, мав він при собі лиш кількасот з кількох тисяч викрадених франків. На питання, чому потовпили таку ординарну крадіж, відповів: “Я був знервованим”.

Засуджено його на 6 місяців в'язниці, але кару звільнено.

АНТИСЕМІТИЗМ ГІТЛЕРА ПОШКОДИВ НІМЕЧЧИНІ.

Берлін, Німеччина. — Тут ходять поголоски, що німецький уряд Гітлера задумує покинути свою антисемітську політику, бо в наслідок переслідування єврейського населення цілий світ відвертається від фашистського уряду. Барон фон Найрат представив на засіданні кабінету закордонну політику Німеччини в якнайгіршій положенні. Він зазначив, що Німеччина терпить під зглядом економічним з причини ширшого антисемітизму. Подальше фашистський уряд Гітлера не ухвалив ще відвороту від антисемітської політики.

Коли дама не відповідала на його листи, то бачу, що заледве пару відділів дають чути про свою працю на сторінках преси. А це є доказом, що багато відділів не проявляють діяльності на організаційному полі, або як проявляють то дуже маду.

На це є певні причини, скажуть члени таких мало активних відділів. Так, я знаю добре, що є, але ті причини, які ба негально усуваються, що ці причини я знаю, бо мав нагоду відвідати кілька відділів і переконатися про причини застою.

Головний клопіт лежить в тому, що в цих відділах нема багато таких членів, які хотіли б виконувати організаційні обов'язки, бо я не маю часу їх виконати, говорити першій. А на мене також не наложити, бо я не думаю, що довго бути, каже другий. Де можна виконувати організаційні обов'язки, бо я малограмотний, каже третій. І так без кінци. Кожний знайде якусь причину на своє оправдання, яке зовсім не є оправданням.

В деяких відділах нарікають, що не можуть вести успішної

ФАРМЕРІ СТЕЙТУ ІЛЛИНОЙ ВІДНОВЛЯЮТЬ СТРАЙКОВУ БОРТЬБУ З МОЛОЧАРНЯМИ

Гарвард, Ілліной. — Около 500 осіб взяли участь в страйку 6 вересня в місті Вінгетоні проти фармерів, які проголошені молочний страйк, а фармерами, що піскають свої продукти до Шикаго.

До боротьби прийшло недалеко великої молочарні Бомен в туютьшій місцевості.

Боротьба розгорілася, коли Д. Т. Смайл витав розклад орудуванню трокм переїхати через шикет лану з лануком

молока до молочарні Бомен Молочний страйк поширився й на околицю Елгін. Шеріф Крофорд з повіту Кейп поспіє з думкою зарештувати 100 спеціальних деспотів-шерифів до служби, щоб бути наготові розбити страйк фармерів молочарів, коли він прийде ширши розмаху.

Страйкері шикетують дорожні в трох поштах, які поставили біля них шикетні проценти молочарів, а також шикетні проценти в Шикаго.

росходяться домі без ніяких парад і плянів, як полішити працю у відділі, як налагодити організаційний апарат. Тому фармкорі нарікають, що не мають про що писати до газети, бо в них нічого не робиться. Та таке нарікання також мильне, бо до газети треба писати, що в нас нічого не робиться, і подавати причини, чому не робиться.

З відділу в Сексмит, наприклад, як написали, що приступляють до будови Фармерського Дому, так від того часу нічого не дають про себе знати і ніхто не знає, що там робиться. З Ройкрофт часом децю напишуть, але про організаційні справи майже не згадують. Нема цілком замовкла.

Нам треба поорганізувати при відділах комітети освітньо-організаційні, мистецькі пресовий тощо. Тоді праця піде краще й буде про що писати до газети. Коли в нас пресова кампанія не переводиться як слід, то тільки тому, що ми не маємо добрих прескомів. І тому я кажу, що нам конечно треба скликати окружні наради зараз таки після живий і виправити всі ті недостачі, які причинилися до застою в наших відділах.

Чи багато членів в нашій пресі про те, що наші відділи в Пів Ривер скликали мітинги, щоб запротестувати проти рейду на головний офіс Робітничого Запомогового Товариства у Вінніпегу? Ні, в нас таких мітингів не було. Так само не багато писалося про святкування міжнародних пролетарських свят. А коли про це не писалося в газеті, то значить, що наші відділи нічого в цій справі не робили.

Не даймо залякати себе погрозами про депортацію.

В нас є жінки й діти. Ми кажемо, що ми організовані, але що ми зробили, щоб організувати наших жінок і дітей? Чи маємо ми Жіночі Секції ТУРФДім? Ні, не маємо. А як стоїть справа з нашою молоддю? Так само як і з нашими жінками. Не маємо Жіночої Секції, то не треба й Секції Молоді ТУРФДім або ЛФЄ. Так дехто може подумати, але нам треба негайно організувати Жіночі Секції й Секції Молоді.

За працю треба братися негайно, бо час до зими короткий. На 2 вересня вже падав сніг, тепер кожного року маємо добрі приморозки, рельфу не хочуть дати, заробити нема де, а жити треба і муситься жити, бо чейже рук на себе не буде наложувати. А щоби жити, не сидіти в голоду, то треба за життя боротися. Це можна робити тільки організованим людям, бо неорганізованого ніхто не чує, ніхто не боїться і ніхто з шми не числиться. Цю стару правду повинен вже кожний член в організації лежати на душі до тієї поживи, якої в Канаді так багато, а ми її не маємо.

Нам треба вже раз покінчити з тими страхами, що нас будуть депортувати, коли ми будемо домагатися рельфу. Нам не треба лякати того, що тов. Салевні був арештований. Це поліція зробила для того, щоб нас відстрашати від участі в боротьбі за життя, за відвоювану допомогу. Коли ми будемо організовані на 100 відсотків, тоді нас не будуть депортувати, бо ми будемо представляти силу, з якою ніхто не буде мусити числитися.

Ще раз хочу повторити, що найважливішим для нас питанням під цей час є робити підготовку до окружних парад, бо від висвіду буде залежати до великої міри наше власне життя й життя наших організацій. В цій справі повинні забрати голос на сторінках нашої преси члени пів-риверських відділів. Пишіть, товариші, товаришки, що нам треба робити, щоб пережити довгу й люту канадську зиму, щоб скріпити наші організації й поставити їх на краю столу.

Н. Алексівич.

В туютьшій Народнім Домі відбувся 17 вересня мітинг, на якому промовляв бувший австрійський офіцер, що ходить тепер в попівській реверенді. Темою його промови був вигуканий буржуазією та її агентами “голод” на Радянській Україні. Промовець під кожному відомі байки про шницлі з дітей, про більшовицькі “варварства” тощо.

Наслухавшись повно брехонь про голод на Радянській Україні, деякі фармери думали, що піп скаже хоч трохи правди про теперішнє положення на Західній Україні, де в наслідок великої повені українські селяни лишилися без ніяких засобів для життя. Але піп “забув” про це згадати, бо як можна виступати проти шляхетської Польщі й наражувати себе на гнів з боку Пінсудського та польських католицьких попів в Канаді.

А про це положення українських селян під католицькою Польщею є що говорити. Я маю на руках листа від рідні в Східній Галичині, де досить широко описано селянські злидні. В тім листі говориться, що за 5 снопів білізницький селянин мусить працювати цілий день на панському лані. Через недоживлювання, себто через дійсний голод, в селі панує страшна епідемія черевного тифу. Лікарська “допомога” закінчилася на тому, що опечатають хати, де лежать жертви страшного тифу.

Цими жертвами страшної недуги серед селян поні на Західній Україні зовсім не журяться. Не журяться шми українські поні й підпани тут в Канаді. Вони заняті тепер кампанією підних брехонь на Радянську Україну. Треба за велику ціну поборювати невинних більшовиків, бо інакше прийде до того, що і в Канаді народ прозіре і не захоче годувати, але сече обманіти до чесної праці.

Чому ж то не члени заможують те, що ось п'ятеро в католицькій Польщі мати продали дитину за 25 злотих, щоб рятувати від голодової смерті ренету своїх дітей. Але ці мати не зарікала своїм діти, а не робила з цієї інициати, щоб заспокоїти голод в родині.

Коли дама не відповідала на його листи, то бачу, що заледве пару відділів дають чути про свою працю на сторінках преси. А це є доказом, що багато відділів не проявляють діяльності на організаційному полі, або як проявляють то дуже маду.

На це є певні причини, скажуть члени таких мало активних відділів. Так, я знаю добре, що є, але ті причини, які ба негально усуваються, що ці причини я знаю, бо мав нагоду відвідати кілька відділів і переконатися про причини застою.

Головний клопіт лежить в тому, що в цих відділах нема багато таких членів, які хотіли б виконувати організаційні обов'язки, бо я не маю часу їх виконати, говорити першій. А на мене також не наложити, бо я не думаю, що довго бути, каже другий. Де можна виконувати організаційні обов'язки, бо я малограмотний, каже третій. І так без кінци. Кожний знайде якусь причину на своє оправдання, яке зовсім не є оправданням.

В деяких відділах нарікають, що не можуть вести успішної

В туютьшій Народнім Домі відбувся 17 вересня мітинг, на якому промовляв бувший австрійський офіцер, що ходить тепер в попівській реверенді. Темою його промови був вигуканий буржуазією та її агентами “голод” на Радянській Україні. Промовець під кожному відомі байки про шницлі з дітей, про більшовицькі “варварства” тощо.

Наслухавшись повно брехонь про голод на Радянській Україні, деякі фармери думали, що піп скаже хоч трохи правди про теперішнє положення на Західній Україні, де в наслідок великої повені українські селяни лишилися без ніяких засобів для життя. Але піп “забув” про це згадати, бо як можна виступати проти шляхетської Польщі й наражувати себе на гнів з боку Пінсудського та польських католицьких попів в Канаді.

А про це положення українських селян під католицькою Польщею є що говорити. Я маю на руках листа від рідні в Східній Галичині, де досить широко описано селянські злидні. В тім листі говориться, що за 5 снопів білізницький селянин мусить працювати цілий день на панському лані. Через недоживлювання, себто через дійсний голод, в селі панує страшна епідемія черевного тифу. Лікарська “допомога” закінчилася на тому, що опечатають хати, де лежать жертви страшного тифу.

Цими жертвами страшної недуги серед селян поні на Західній Україні зовсім не журяться. Не журяться шми українські поні й підпани тут в Канаді. Вони заняті тепер кампанією підних брехонь на Радянську Україну. Треба за велику ціну поборювати невинних більшовиків, бо інакше прийде до того, що і в Канаді народ прозіре і не захоче годувати, але сече обманіти до чесної праці.

Чому ж то не члени заможують те, що ось п'ятеро в католицькій Польщі мати продали дитину за 25 злотих, щоб рятувати від голодової смерті ренету своїх дітей. Але ці мати не зарікала своїм діти, а не робила з цієї інициати, щоб заспокоїти голод в родині.

ТРЕБА ВЖЕ РАЗ ПОКІНЧИТИ З БАЙДУЖИМ ВІДНОШЕННЯМ ДО ЧЛЕНСЬКИХ ЗБОРІВ

Фишер Бренч, Ман.

В неділю, 3 вересня, відбувся в нас мітинг членів відділу ЛФЕ й Секції Молоді. І хоча цей мітинг проголошено тільки наперед, щоб дати нагаду кожному про нього довідається, то не всі члени зійшлися. Кожний подумав собі, що він тяжко набрався цілий тиждень при молоченні збіжжя, отже йому належиться один день відпочину.

Це правда, що нам належиться відпочинок, але чи якраз вибрати час для відпочинку тоді, як нам треба зійтись й поговорити над тим, що треба робити, щоб не віддавати майже за дурно своєї праці тим, що вічно відпочивають? Думаю, що ні. Бо коли ми будемо лежати такі мітинги, то це не зараз прийде той час, коли ми дістанемо за свої продукти таку ціну, яка нам належиться.

Ми маємо зараз багато пекучих справ до обговорення. От, наприклад, читаємо, що уряд Брекена рішив не давати більше безплатних шкільних підручників для дітей. А за що ми ті підручники купимо, коли нам платять по 4 долари за корову? Правда, ціна ця досить піллішля, трохи дорожче, але що з того, коли цього року їй дуже мало й нема ніяких виглядів на те, щоб вищі ціни допомогли нам багато. Тому одним з наших негайних домагаю до уряду повинно бути дальше постачування дітям безплатних шкільних підручників.

Якщо ми будемо сидіти тихо й не сходитися на мітинги для обговорення своїх справ, то пани придумують сьогодні одну штуку на нашу школу завтра другу, потім третю й т. д. Бо вони тільки тим свій час збувають, що придумують чимраз більше тягарів на наших плечі, бо наші тягари, це їхні зиски. Ці зиски дозволяють їм на дик, гуляти життя тоді, коли тисячі фермерів й робітників борються з цілою своєю сили за кусок хіба для своїх родин.

Буржуазія не хоче бачити нас тепер.

Фармерська молодь, яка не може зробити собі життя коло своїх родичів, поїхала була на живна. Тепер вона повернулася додому без нічого, не було де заробити на черевки. А от зима за плечима, треба взуття, одягу, а їх нема. Прий-

ЛЕЖУ В САНАТОРІЇ, АЛЕ НЕ ЗАБУВАЮ ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ МОЛОДІ НА ФАРМ

Найнет, Ман.

Прийшло мені на думку, що в "Фармерськй Життї" й Сторінка Молоді й треба дещо до неї написати та подати своїм товаришам до відома, що хоч я лежу зараз в санаторії, то про робітничо-фармерські організації я забути не можу.

Насе мене засмутило те, коли б довідався, що наш 3 район в Плезент Гом через довгий час не мав ні одних зборів та що в "Фармерськй Життї" не було ні одного допису, від коли він втратив свого районного фармкара. Це свідчить, що молоді товариші в Плезент Гом не знають собі справи з того, в якій період вони живуть. Це дуже сумно, товариші. Старий час з своїм відношенням до організації праці у відділі Секції Молоді.

Тепер спитайте де про життя в тугейній санаторії. Сумше воно дуже. Тут лежить багато жерів жорстокого капіталу, які ціле своє життя працювали, а тепер лежать в санаторії смертельно хорі на туберкульозу. Таку катастрофу дали їм капіталісти за їх тяжку, довголітню працю. Чи жерги не додани, бо думали, що добродійним свого такою мастбу, але кри-

вожадний капітал забрав з них не лише маєток, але й здоровля. Сходиться тут майже неможливо, бо всі ми розкинені по санаторії. Але жаль робиться, коли згадаеш цим нещасним про робітничо-фармерські революційні організації, які борються проти капіталістичної системи, що обдарувала нас злиднями, туберкульозами й іншими недугами, а ці нещасники до тієї міри збаламучені напанами й понами, що навіть вночі співають "Джизус лове мї".

Часом можна почути між нами дискусії про лібералів, консервативів й комуністів, але майже всі вони говорять, що без нашої, себто без капіталістів, світ бути не може.

Одного разу я засміявся з Бенетового живота. Порезаганьбила мене за це, кажучи, що Бенета не можна шкандити відомітанням за кризу. Коли ж я сказав їй, хто спричинив кризу, то вона ще дужче загіндалася й не хотіла до мене говорити.

І. Ферлейко.

ІНШЕ У СТОРИЦІ "ФАРМ. ЖИТТЯ"

ВІДДІЛ МОЛОДІ

ВАГОНИ ФРЕЙТИВ ВКРИТІ БЕЗРОБІТНИКАМИ, ЩО НАДАРМО ШУНАЮТЬ ПРАЦЮ

Ренфорлі, Алта.

Шукав я мукки на руки й нареніт якийсь "похастило" знайти її. Я став до роботи в одного фармера коло жшв, згодился робити за таку платню, яку навідав, це можна назвати платнею, але що було робити, коли те пер й такої не легко знайти, а їсти хочеться?

За цю мізерну платню треба добре звихатися від сонця до сонця. Одного дня раптом позимніло, небо нахмарилось й почав росити дрібний дощик. Не зважуючи на непогоду, я складав снопи в купки, стужував, як то кажуть по канадськи. Я спішився, щоб якнайскорше скінчити роботу й відійти до газети, бо вже кілька днів не читав її й не знаю, що діється у світі.

Аж тут несподівано почув я за собою голос. Оглянувся і побачив боса, який запитав мене, чи я не мокрий від дощу. Я відповів йому, що промок аж до голого тіла, але спішуся, щоб скінчити роботу. На те він відповів, щоб я лишив роботу, бо він їде до міста і я можу з ним поїхати, коли хочеш.

Взяв я кілька часів. Ночув Воркера" й журналіст "Совет Рощі" чужий, щоб продати їх в місті, сім з босом до автомобіля й їдемо до Імпієрї. Там здибав я двоох товаришів, які разом зі мною ходили на куре в Гиллок. Один з них нарікав на те, що не може знайти роботи, а другий каже, що вдалося йому знайти роботу, але лише на кілька днів підчас молочення. Перший з них журить, що не має родичів й не знає як пережити зиму.

Ми подалися в сторону коців коло сїсарської залізничної вороги. Там застали гурток робітників, що готували "обід".

ЧОМУ ФАРМЕРСЬКА МОЛОДЬ МУСИТЬ ЗНАТИ ПРАВДУ ПРО КАТОЛИЦЬНІ "СІЧІ"

Дервент, Алта.

Цю околицю замешкують незможні фермери. Вони живуть серед великих нестатків, бо багатом з них виток град збіжжя минулого року й не було з чого вижити. Знову ті, що мали трохи збіжжя, віддали його майже за дурно. Податку нема чим заплатити, дітець нема за що післати до школи, а жодного притиснуло так, що нема виходу.

Здалося б, що тутейні фермери цікавляться клясовим рухом, застановляються над тим, що їм робити, щоб якийсь поліпшити своє життя. Бо як можна не цікавитися боротьбою за добро своїх родин, коли ті родини аж почорніли від злиднів й журби?

Я знаю, що є такі фармерські околиці, які цікавляться революційним робітничо-фармерським рухом в Канаді, але, на жаль, цю околицю не в тих. В нас деякі фармери думають, що їм місце в таких напів мілітаристичних організаціях як католицька "Січ". Це тому, що там ніхто їм про клясову боротьбу не говорить, що там кажеться їм мовчати й чекати, доки пани не змилосердяться й не заведуть кращий лад на світі.

Католицька "Січ" влаштує комедію.

В Дервент є так звана "Січ". Лідери цієї католицької організації час від часу влаштовують різні комедії. На 14 вересня відбулися коло містечка Дервент католицької січової "камер маюери". Зійшлися так мнї сичовики на илану й почали стріляти з "фаїр-кредер". Одні стріляють, інші гасять горючу труву, а тр-

тій вганя на "вороному" коні. Бідна конина аж стогне від нею вганя "пан атаман". Чути стрій і дикий крик: "Наші виграли!"

Я стояла й дивилася на тих нещасних сичовників, коли вони шикувалися в ряди. Поставали чвірками й спустили голови в долину. Мабуть стидалися, що дали себе збаламутити кільком одиницям й пристали до організації яка має на меті зробити їх сліпим знаряддям в руках капіталістичної кляси. Нарешті заспівали вони "Ой там гори січ їде". Співали так саполіпшеними головами, бо знали, що це не їх пісня.

Стидалися нещасні жертя обману, що дали себе звести на мавиць кільком баламутам, панським льокаям, яких канадська буржуазія й поли посилають між фармерську молодь, щоб відтягнути її від робітничо-фармерських організацій, щоб закрити її очі на те, чому вона не має відповідного одягу, щоб мати готове гарматне мисо на випадок нової капіталістичної війни. Ці молоді стидалися влаштувати такі комедії тоді, коли багато робітничо-фармерської молоді в Канаді зрозуміло, яку ціль мають політичні організації й нічого не бачили з ними мати не хоче, тільки борються проти них зі всіх своїх сил, бо знає, що це буржуазія створила їх на своє користь.

Про яку це Україну говорять пани?

Католицький пани також мав промову, в якій закликав українських католиків вступати до "Січ" й будувати Україну. Не будують вони Україну, будували свої власні кишени.

які хочуть наповнити фармерськими центрами. Не в голові їм життя незможних фермерів й фармерської молоді, а клопочуться вони тим, щоб не вирвалося ї з рук те вигідне життя, яке вони зараз мають тільки тому, що маси не є свідомі. Бо панські агенти свідомі того, що свідомість мас є для них найбільшою небезпекою, бо коли маси освідомляться, тоді панський льокаям та їхньому вигідному життю прийде кінець.

Вони говорять про будування України. Якої України? І певна, що вони не мають надумці Західній Україні, вони не хочуть відірвати її від шляхетської Польщі й прилучити до Радянської України. Вони цілком не цікавляться злидням життям українських трудящих під польською шляхтою. Як вони можуть такими справами цікавитися, коли такі звані "народні діти" на Західній Україні живуть з польською шляхтою в якнайкращій згоді й допомагають її здушувати революційний рух українських селян й робітників, допомагають ї заповнювати польські тюрми найкращими борцями.

Не дивімся на жадних крові вовків.

Вони мають апетит на Радянську Україну, яка виміє подібних їм на світні, а буде нове життя без "народних дітяч". Вони мріють про те, щоб на Радянській Україні завести старий лад й захити сабї там старим, вигідним життям. Вони планують прилучити свій хвіст, ту свою "Січ", до армії Пилсудського й разом з нею піти на Радянську Україну бити більшовиків. Тому їм треба збаламутити фармерську молодь й притягнути її до "Січ".

Та фармерська молодь повинна знати краще й матися на оосторозі перед цими вовками. Хай ці вовки виють голодні по преїраці, а над треба вступати до своїх робітничо-фармерських організацій й боротися не тільки проти цих вовчат, але й проти тик вовків, що їд до нас післали.

Маринка.

ЧЛЕНИ НАШОГО ВІДДІЛУ СМ НЕ СХОДЯТЬСЯ РЕГУЛЯРНО НА СВОІ ЗБОРИ

Шорнклиф, Ман.

Переглядаючи Сторінку Молоді в кожній числі "Фармерськй Життї" ми ще не бачили допису з нашої місцевості про працю у нашій відділі Секції Молоді ТУРФДім. Така мовчанка з нашого боку є непростима, бо вона свідчить, що ми нічого не робимо, мов би в нас ніякої організації не було.

В нас існує відділ Секції Молоді ТУРФДім. Але його члени не є активні. Ми вислали аж троох курєнтів на освітній курс, що відбувався в Брод Велєй. Ці курєанти аж і не мали свій авіт зараз, бо повороту з курсу, аж ні й до цього часу авіти не мали, бо голова нашого відділу скликав був збори для виступання звіту, але наші члени на ці збори не прийшли.

Тоді наш заряд задумав викли інших способів, щоб зібрати членів на збори. Він проголосив зібрання, на яку зіїшлися майже всі члени нашого відділу. На цій зібранні проголошено, що за тиждень відбулися збори нашого відділу, на які прийшли обговорювати кожні члени справи, тому присутній всіх членів прийти на них. Завжди думав, що аж тепер всі члени прийдуть, бо збори проголошено так, що майже кожний чув про них особисто.

Але прийшов день зборів і повторилася стара історія. На-

ВЖЕ ПОВЕРХ ЧОТИРИ МІСЯЦІ НЕ ВИХОДИТЬ В НАШІМ ВІДДІЛІ СМ СТИНГАЗЕТА

Ренфорлі, Алта

Я читаю "Фармерське Життя", а часом "Укр. Роб. Вісти" й "Робітничо". Читаю дуже уважно цікаві статті на різні теми, як також дописи фермерів й робітників, фармерок й робітничок з різних місцевостей Канади. Одні пишуть про те, як в них відходять організаційна праця, інші про свої "гаражди", яких вони дочекались в царстві Бенета, а ще інші порушують політичні й економічні питання.

Та інакше мається справа з фармерською молоддю. Між нею не можна бачити того зацікавлення допневати до своєї організації праці, яке є між старшими фермерами. За малими витмакми організаційна праця між фармерською молоддю зменшила на байдужість. Здається, що фармерська молодь перестала цікавитися питаннями, які тісно зв'язані з її життям, здається, що вона перемучилася клясовою боротьбою, хоч по правді сказати замало це вона працювала на організаційному полі, щоб чути перемученю.

Я хочу сказати дещо про наш відділ Секції Молоді. Наш освітній комітет заведдав видавання стінної газети. Останнє число виїшло на 1 травня, поверх чотирь місяців тому, а слідуюче не знати коли появиться, бо на кожний мітинг у нас говориться, що вона має вийти до 30-го, тільки не знають коли того 30-го дочекається, чи цього року, чи може аж на слідуючий рік.

Ми взагалі мало цікавимося дописами до стінної газети й до Сторінки Молоді у "Фармерськй Життї". Місцеві члени заведбали допневати до стінгазети, а наша фармкарка не дописує до "Фармерського Життї". Інші члени відділу Секції Молоді також не дописують до газети, бо вони думають, що їм обов'язок спадає на фармкарку. Це правда, що фармкарка має обов'язково допневати до Сторінки Молоді у "Фарм. Життї", але це ніяк не значить, що пересічний член не має права писати до газети, а тимбільше тоді, коли фармкарка свого обов'язку не виконує. Є що писати, але треба хотіти.

Ми не повинні заведбувати своїх обов'язків тоді, коли наша стінгазета не виходить.

КВЕБЕК МАЄ БЛИЗЬКО СІМ МІЛ. ДОЛАРИВ НЕДОБОРУ.

Квебек, Кве. — Фіскальний рік провінції Квебек, який скінчився з днем 30 червня, показує 6 мільйонів 840 тисяч 907 доларів дефіциту. Дефіцит, як це заявив уряд, треба приписати незвичайному періоду в якому ми зараз переживаємо. Провісїональні доходи зменшилися на 6 мільйонів доларів. Значить, їде до "добробуту".

В СПОЛ. ДЕРЖАВАХ ВПАЛИ ВЕЛИКІ СНІГИ.

Якіма, Вашингтон. — В дистрикті Тиссо Лейк, штат Вашингтон, впадо мільярд пачинці 18 палив ступів. Якіма буря перейшла також через штат Монтана, де термометер впав до 40 градусів. На головних дорогах треба було відкрити сніг пдугами. Внаслідок сильного вітру в долині Якіма лежить на землі велика кількість достигах оновів.

БРАЗИЛІЯ ДАЛІ РИЩІТЬ НАДВІЩКУ КАВІ.

Куритиба, Бразилія. — Вважливий часопис комєсїїи урядовий звіст, який виказує кількість знищеної кави внаслідок відсутності ринку для її збуту. До 1 червня цього року знищено а мильярду цього збору 18 мільйонів 325 тисяч 547 мішків кави.

